

Sten Emanuelsson

85 2016-03-06

Sten Emanuelsson, Mölnlycke, 84 år, har avlidit efter en tids sjukdom. Han sörjes närmast av livskamraten Margareta, syskon och syskonbarn med familjer.

Sten Emanuelsson, journalistkollega och vän finns inte längre bland oss. Tidigt hade Sten, upp vuxen i Frufällan, klart för sig att det var journalist han ville bli. Som tonåring medverkade han i Borås Nyheter. Studier följde vid Nordiska folkhögskolan i Kungälv och Internationella Högskole i Helsingör. Därefter på Socialinstitutets teoretiska linje för att ha en grund att stå på och ett avstamp mot det hägrande journalistiska jobbet.

Sten gick den långa vägen, började på småtidningar, bland annat Nya Norrland i Sollefteå och lärde från grunden det journalistiska hantverket. Till dåvarande Ny Tid kom Sten i början av 60-talet. Stens dåvarande fru och

min kom underfund med att deras män hade underliga arbetstider. De såg därför till att vi båda träffades. Så blev det, och den långa och stimulerande vänskapen grundlades.

Efter Ny Tids nedläggning kom Sten till GHT och fortsatte efter några år till TT:s Göteborgsredaktion som han lämnade för GP där han fortsatte sin journalistiska insats som tidningens mångåriga kommunalreporter. Som sådan gjorde han sig känd för sin kunskap, sin noggrannhet och sin minutiösa koll på ärendenas gång i förvaltningar och nämnder.

Sten var aldrig de stora

åthävnoras man och framhävde inte sig själv i sitt arbete. Inte heller ismer eller ideologier föll han för. Åsikter och synpunkter han gav uttryck för grundade sig på egna tankar och ståndpunkter. Bitsk och rolig kunde han vara i sina kommentarer till journalistikens och massmedias utveckling.

I umgänget med naturen, vandringar i skog och mark fann Sten vederkivelse. Att paddla, vilket han höll på med långt upp i åren gav honom kraft och energi.

Jag minns de trevliga stunderna över ett glas öl på någon av Avenyns verandor, då vi kommenterade stort och smått som sig i världen, landet eller Göteborg tilldragit haver. Under senare år förmörkades Stens tillvaro av krämpor. Men kontakterna upprätthölls då de för oss båda kändes nödvändiga och viktiga.

Stefan Centerwall